

Vyšší odborná škola publicistiky

Audiovizuální a digitální média

Michaela Buňatová

TATTOO UZI

Absolventská práce

Praha 2015

Vedoucí práce: MgA. Kateřina Fričová

Prohlášení

Prohlašuji, že jsem absolventskou práci *Tattoo Uzi* vypracovala samostatně. Veškerou použitou literaturu a další podkladové materiály uvádím v příloženém seznamu literatury.

V Praze, dne , Podpis autora:

Poděkování

Ráda bych poděkovala paní Kateřině Fričové za vedení mé práce a za její rady a názory, které mi usnadnily realizaci celého projektu a panu Vladimírovi Illetškovi za rady a tipy v InDesignu. Také bych chtěla poděkovat tatérovi Zdeňkovi „Uzimu“ Stropkovi za to, že mi umožnil fotografovat v jeho tetovacím salonu, kdykoliv jsem potřebovala.

Abstrakt

Práce je rozdělena do čtyř hlavních částí. První částí je úvod, kde popisuji, co bylo pro mě impulsem vybrat si toto téma. Druhá část je teoretická a zde se zaměřuji na historii tetování od prehistorického období až do současnosti a na význam tetování v různých kulturách. Dále se snažím shrnout nejpůvodnější motivy pro tetování a vysvětlit, jak tetování vzniká a jak se o něj správně pečuje. Na závěr druhé části jsem se také rozhodla napsat vlastní zkušenosti s tetováním. Třetí část je praktická a popisuji v ní, jak jsem celou práci realizovala. Zaměřuji se zde také na problémy, které mě při realizaci potkaly, jakou techniku jsem použila a jakým způsobem jsem vybírala fotografie. Poslední částí je závěr, kde se snažím shrnout a zhodnotit celou práci. Také se celou prací pokusím potvrdit či vyvrátit **hypotézu, že tetování není tak složitý ani bolestivý proces, jak si lidé často myslí.**

Abstract

My work is divided into four main parts. The first part is an introduction where I am describing what was the impulse for choosing this theme. The second part is theoretical and I am focusing on history of tattoo from prehistoric times to the present and I am also focusing on the meaning of tattoo in different cultures. Further on I am trying to sum up the most popular themes in tattoos and I am also trying to explain how can tattoo be made and how should people take care of it. In the end of the second I also decided to write down my own experience with tattoos. The third part is practical and I am describing how the work was created in it. I am also focusing on obstacles that I ran into, which equipment I used and how I was choosing photos I made. The last part is a conclusion where I am trying to sum up and evaluate the whole work. I will also try to prove or disprove my **hypothesis that tattoo is not so complicated and painful proces as people usually think.**

Osnova

ÚVOD	9
1 TEORETICKÁ ČÁST	10
1.1 Historie tetování	10
1.1.1 Vznik tetování	10
1.1.2 Význam tetování v různých kulturách.....	10
1.1.3 Tetování u indiánských kmenů	12
1.1.4 Vznik současné podoby tetování	12
1.1.5 Vznik tetování v Evropě	13
1.2 Nejpopulárnější motivy tetování	15
1.2.1 Fauna a flóra	15
1.2.2 Tribal	15
1.2.3 Indiáni	16
1.2.4 Portréty.....	16
1.2.5 Legendy.....	16
1.2.6 Smrt	17
1.2.7 Černé ornamenty	17
1.3 Proces tetování	18
1.3.1 Jak se tvoří tetování	18
1.3.2 Okamžité ošetření tatérem.....	19
1.4 Ošetření tetování	20
1.4.1 Péče o čerstvé tetování.....	20
1.4.2 Krémy a masti	20
1.4.3 Opravy tetování	21
1.4.4 Celoživotní péče o tetování	21
1.4.5 Kožní lékaři.....	21
1.5 Vlastní zkušenosti s tetováním	23
1.5.1 Mé první tetování	23
1.5.2 Má další tetování	24
2 PRAKTICKÁ ČÁST	26
2.1 Rešerše	26
2.2 Výběr lokace	28
2.3 Realizace	30
2.3.1 Problémy při realizaci	30
2.3.2 Použitá technika.....	31

2.4 Výběr a úprava fotografií	32
2.5 Tvorba fotoknihy	33
ZÁVĚR	34
BIBLIOGRAFIE	35
ŽIVÉ ZDROJE	36
INTERNETOVÉ ZDROJE	37
PŘÍLOHA A - HARMONOGRAM	38
PŘÍLOHA B - ROZPOČET	40

Seznam obrázků

Obr. č. 1 – Motiv ledňáčka, autor Michaela Buňatová

Obr. č. 2 – Motiv indiána, autor Michaela Buňatová

Obr. č. 3 – Legendární postava, autor Michaela Buňatová

Obr. č. 4 – Černý ornament, autor Michaela Buňatová

Obr. č. 5 – Tetovací strojek, autor Michaela Buňatová

Obr. č. 6 – Barevný inkoust, autor Michaela Buňatová

Obr. č. 7 – Běžná péče o tetování, autor Michaela Buňatová

Obr. č. 8 - Barevné pírko na lopatce, autor Michaela Buňatová

Úvod

Tématem mé práce je tetování. Tetování se stává čím dál tím populárnějším zdobením těla. Lidé se nechávají tetovat stále častěji a z estetických důvodů. Většinou se však o tom, jak samotné tetování probíhá, dozvědí až na místě, kdy už je tatér na tetování připravuje. Nejčastějšími dotazy zájemců o tetování bývají otázky typu, jestli tetování bolí, jak dlouho tetování trvá, jestli při tom průběhu teče krev a jak se o tetování starat. Proto jsem pro tetovací studio Uzi vytvořila fotoknihu, kde jsou všechny tyto dotazy zodpovězené spolu s popisem celého procesu tetování a následné péče o čerstvé tetování. Fotokniha by měla tatérovi ušetřit čas, protože často do studia zavítají lidé, jen aby se zeptali na výše zmíněné věci a tatéra to celé vysvětlování a popisování tak zdržuje od práce. Touto prací se také pokusím potvrdit či vyvrátit **hypotézu, že tetování není tak složitý ani bolestivý proces, jak si lidé často myslí.**

1 Teoretická část

1.1 Historie tetování

1.1.1 Vznik tetování

Tetování neboli také kérka, tetováž či tatuáž je trvalé zdobení těla za pomoci jehly a speciálního inkoustu. Historie samotného tetování je velmi obsáhlá a sahá až do prehistorického období. Není jasné, odkud název pro danou činnost pochází. Původ slova tetování může být z tahitského slova „tatau“ neboli „označovat“, samojského „tautau“ neboli „kreslit“ nebo malajského „tatu“ neboli „rána“.¹ Nejstarší důkaz zdobení kůže natrvalo lze najít již v období kolem 3000 př. n. l., kdy žil ledový muž Ötzi, jehož tělo se našlo zmrzlé v rakouských Alpách v roce 1991.² Ötzi měl na sobě celkem patnáct skupin tetování v podobě čárek, kroužků a teček.³ Většina Ötziho tetování byla umístěna v těsné blízkosti akupunkturálních bodů, není tedy vyloučeno, že toto zdobení těla mělo léčebnou funkci, nikoliv ozdobnou, jak je tomu dnes.⁴ Další tetované mumie byly nalezeny také v Egyptě.⁵ Všechny mumie byly ženy, a ačkoliv se některé vytetované motivy a jejich umístění lišily, jeden znak měly společný, a sice vytetované tečky a čárky v oblasti břicha, podbřišku a pohlavních orgánů.⁶ Lze se tedy domnívat, že význam jejich tetování souvisí s plodností.⁷

1.1.2 Význam tetování v různých kulturách

Existují kultury, ve kterých hraje tetování velkou roli a má svůj význam. Například Maorové jsou kromě jiného také známí pro své tetování zvané „moko“. Tetování je umístěno v lící části obličeje a podle jeho složitosti lze určit společenské postavení jedince. Tetování moko je typické pro maorské muže, ale ani u žen není výjimkou. Ženy si však nechávají tetovat daleko menší část obličeje, nejčastěji bradu a zřídka také nos. Na Fidži je tetování zase ženskou výsadou. Ženy se zde nechávají tetovat již v mladém věku a jejich trvalé zdobení těla je prováděna

¹RYCHLÍK, Martin. *Dějiny tetování*, Praha: Mladá fronta, 2014. ISBN 978-80-204-3286-5. s. 18

²RYCHLÍK, Martin. *Dějiny tetování*, Praha: Mladá fronta, 2014. ISBN 978-80-204-3286-5. s. 33

³RYCHLÍK, Martin. *Dějiny tetování*, Praha: Mladá fronta, 2014. ISBN 978-80-204-3286-5. s. 34

⁴RYCHLÍK, Martin. *Dějiny tetování*, Praha: Mladá fronta, 2014. ISBN 978-80-204-3286-5. s. 35

⁵RYCHLÍK, Martin. *Dějiny tetování*, Praha: Mladá fronta, 2014. ISBN 978-80-204-3286-5. s. 36

⁶RYCHLÍK, Martin. *Dějiny tetování*, Praha: Mladá fronta, 2014. ISBN 978-80-204-3286-5., s. 37

⁷RYCHLÍK, Martin. *Dějiny tetování*, Praha: Mladá fronta, 2014. ISBN 978-80-204-3286-5., s. 38

rovněž ženami. I zde má tetování svůj význam. Například tetované koutky úst v podobě teček znamenají, že žena porodila dítě, někdy se jím však nechávají ozdobit, aby zakryly vzniklé vrásky.⁸ Trvalým zdobením těla se pyšnily také příslušnice kmene Ainu, kde si nechávaly ženy tetovat knír od ucha k uchu, aby napodobili mužský knír, který je přitahoval. Ženy byly v Ainu tetovány také posmrtně, pokud zemřely mladé, aby se zalíbily bohům. Muži z Ainu nebyli naopak tetování vůbec.⁹ Tetování typické pro ženy je známo také v kmeni Taungthuů, kde koluje legenda o králi, který se zamiloval do místní dívky a nařídil jí, aby s ním odešla. Její rodina ji však nechtěla pustit, a proto jí celý obličej začernila, aby dívku zošklivila. Krále to rozhořčilo natolik, že přikázal všem příslušnicím kmene začernit si obličej stejným způsobem.¹⁰ Trvalé zdobení těla bylo typické také pro kmen Inuitů. Ženy byly zde tetovány podle jejich věku, muži podle loveckých úspěchů. Tetování mělo pro Inuity velký význam. Prostřednictvím tetování vyprávěli také své životní příběhy a věřili, že zemřelý se díky němu dostane na onen svět.¹¹ Tetování bylo a stále je součástí také náboženských rituálů, zejména křesťanských, kdy si jeho příznivci nechávají tetovat kříže, Ježíšův akronym, jehňata, Pannu Marii a další motivy související s křesťanstvím, aby prokázali svou oddanost Bohu.¹² Tetování bývá však také spjato kriminalitou. Zejména pak v Japonsku, kde se specifickými symboly nechávají tetovat členové japonské mafie zvané Jakuza, aby ukázali svou oddanost skupině a odvahu.¹³ Právě kvůli Jakuze mají potetovaní japonští muži zákaz vstupu do sauny či veřejných lázní.¹⁴

⁸RYCHLÍK, Martin. *Tetování, skarifikace a jiné zdobení těla*, Praha: Lidové noviny, 2005. ISBN 80-7106-780-6. s. 124

⁹RYCHLÍK, Martin. *Tetování, skarifikace a jiné zdobení těla*, Praha: Lidové noviny, 2005. ISBN 80-7106-780-6. s. 158

¹⁰RYCHLÍK, Martin. *Tetování, skarifikace a jiné zdobení těla*, Praha: Lidové noviny, 2005. ISBN 80-7106-780-6., s. 145

¹¹RYCHLÍK, Martin. *Tetování, skarifikace a jiné zdobení těla*, Praha: Lidové noviny, 2005. ISBN 80-7106-780-6. s. 160

¹²RYCHLÍK, Martin. *Tetování, skarifikace a jiné zdobení těla*, Praha: Lidové noviny, 2005. ISBN 80-7106-780-6. s. 208

¹³RYCHLÍK, Martin. *Tetování, skarifikace a jiné zdobení těla*, Praha: Lidové noviny, 2005. ISBN 80-7106-780-6. s. 158

¹⁴RYCHLÍK, Martin. *Tetování, skarifikace a jiné zdobení těla*, Praha: Lidové noviny, 2005. ISBN 80-7106-780-6. s. 54

1.1.3 Tetování u indiánských kmenů

Tetování je u indiánských kmenů velmi běžné. Indiáni si často trvale zdobili zároveň tělo i obličej a tetování pro ně mělo velký význam. Bojovníci kmene Čikasů se nechávali na hrud' a paže tetovat jako důkaz jejich úspěchu v bojích. Členové kmene Siouxů se nechávali tetovat, aby mohli být po smrti puštěni na onen svět, ale také aby se zalíbili svým potenciálním partnerům. Nejsou výjimečné ani kmeny, kde se jejich členové nechávali tetovat kvůli léčbě nemocí jako je revmatismus či svalové bolesti. „*Tatuaž nevytvářela žádné obrazce, medicínské zákroky byly různé velikosti. Prý vypadaly jako borůvky rozseté po těle*“.¹⁵ Například příslušníci kmene Odžibvejů také věřili na léčebnou sílu tetování, a proto si při bolestech zubů nechávali tetovat líce a spánky. Těla indiánů na Aljašce zase zdobilo tetování příslušící danému kmeni, aby se rozpoznalo, kdo do jakého kmene patří. Na jihovýchodě USA se však nechávali indiáni tetovat především na okrasu, tetování v této oblasti mělo tedy funkci ozdobnou, jak je tomu dodnes i ve zbytku světa. Indiáni se nejčastěji tetovali přírodními a zvířecími motivy, které i dnes slouží jako oblíbená předloha pro tetování.¹⁶

1.1.4 Vznik současné podoby tetování

V dnešní době je tetování využíváno jako znak individuality, různých sociálních skupin, příbuzenství a také je nošeno jako módní doplněk. Na současnou podobu tetování má však vliv několik stylů. Jedním z těchto stylů je například tribal neboli ornamentální odnož vycházející z Maorských tradic, dalším stylem je indiánské tetování, tudíž motivy bizonů, koňů, kmenových náčelníků apod. V neposlední řadě má na současnou podobu tetování vliv také barevný japonský styl, pro který jsou specifické květy, ryby a draci.¹⁷ Převrat v technice zvýšil několikanásobně zájem o tetování, kdy si v roce 1891 nechal Samuel O'Reilly patentovat elektrický strojek, který ovládal jehlu a vytvářel tak tetování rychleji. Poté si v roce 1904 nechal tatér Charlie Wagner patentovat vylepšený elektrický strojek, který se již jen málo lišil od elektrického strojku, který je používán

¹⁵RYCHLÍK, Martin. *Tetování, skarifikace a jiné zdobení těla*, Praha: Lidové noviny, 2005. ISBN 80-7106-780-6. s. 173

¹⁶RYCHLÍK, Martin. *Tetování, skarifikace a jiné zdobení těla*, Praha: Lidové noviny, 2005. ISBN 80-7106-780-6. s. 172

¹⁷RYCHLÍK, Martin. *Tetování, skarifikace a jiné zdobení těla*, Praha: Lidové noviny, 2005. ISBN 80-7106-780-6. s. 228

v současnosti. „S vynálezem elektrické mašinky začala nová etapa tetování. Práce se neuvěřitelně zrychlila. Bylo možno tetovat daleko rozsáhlejší plochy kůže. Počty tetovaných exponenciálně vzrostly, protože mohly být dělány větší plochy najednou“.¹⁸ Ačkoli zájem o tetování stále rostl, kvalita odvedené práce na tetování upadala. Tatěři nepoužívali příliš fantazie a raději kopírovali motivy, které již někdo nakreslil nebo vytetoval. S vynálezem zdokonaleného strojku, krátce po roce 1904, také nastoupila tištěná alba s předkreslenými motivy pro tetování. Prvním, kdo přišel s tištěným albem, byl Lew „The Jew“ Alberts, který překresloval obyčejné motivy tučnými linkami, aby dodal tetování důraz a aby zároveň zjednodušil práci ostatních tatérů. Jeho nejčastějšími motivy byly lebky, nahé ženy, srdce, orli apod.¹⁹

1.1.5 Vznik tetování v Evropě

Díky námořníkům a dobrodruhům vznikl v Evropě fenomén tetování. Koncem 18. století připlul na lodi ze svých cest James Cook s potetovaným chlapcem Giolem. Samotní námořníci si však také vozili tetování ze svých cest přímo na svých tělech, které zasadily kořeny některým motivům oblíbeným i v současné době jako například srdcím či kotvám. Prvním tetovaným Evropanem byl na začátku 19. století námořník Jean Baptist Cabri, původem z Francie, který žil léta na ostrově s Markézany. Díky rozsáhlému rozsáhlé domorodskému tetování vzbuzoval v Evropě rozruch a když ho v roce 1804 zachránili Rusové, odjel s nimi do Moskvy, kde vystupoval na jevištích a byl tamní kuriozitou.²⁰ První tetovací salony pochází, právě díky námořníkům, z přímořských oblastí, konkrétně z Londýna, Hamburku a Antverp. V Evropě bylo tedy tetování spojováno nejdříve s námořníky, posléze s vojáky, barovými povaleči a poté s prostitutkami. Ačkoli začala díky těmto skupinám lidí veřejnost tetování odsuzovat, přidala se další skupina lidí, která po tetování toužila, a sice aristokracie a společenská smetánka, pro kterou bylo tetování módou. Tetováním, konkrétně motivy hadů na intimních místech, byla ozdobena například i operní pěvkyně Ema Destinová.

¹⁸RYCHLÍK, Martin. *Tetování, skarifikace a jiné zdobení těla*, Praha: Lidové noviny, 2005. ISBN 80-7106-780-6. s. 219

¹⁹RYCHLÍK, Martin. *Tetování, skarifikace a jiné zdobení těla*, Praha: Lidové noviny, 2005. ISBN 80-7106-780-6., s. 219

²⁰RYCHLÍK, Martin. *Tetování, skarifikace a jiné zdobení těla*, Praha: Lidové noviny, 2005. ISBN 80-7106-780-6. s. 214

Tetování se stalo oblíbeným zdobením těla také u některých členů britské královské rodiny a ostatní šlechty. Prvním tetovaným britským šlechticem byl princ Eduard VII. který se nechal potetovat při návštěvě Jeruzaléma, vybraný motiv, který prince zdobil, byl jeruzalémský kříž. Tetování měla také královna Alexandra či švédský král Oskar II.²¹

Tetování bylo a je často spjato s kriminalitou. Trestanci se často tetovali, aby si zkrátili dlouhý čas a také aby vyjádřili své etnikum, názory nebo postavení ve skupině.²² *„Byla a je to forma rebelie, způsob, jak se vymezit kontrole, neposlouchat zákazy, zvýznamnit se, přežít nudu nebo upozornit na svá členství v gangu a získat si respekt v drsném prostředí.“*²³ Tetování bylo nejdříve přijato v těchto subkulturách a poté se dostalo do celého světa a do všech věkových kategorií a kultur. V současné době se však již tolik nehledí na to, z jaké je člověk společenské vrstvy, když má tetování, dnes může být tetovaný každý.

²¹RYCHLÍK, Martin. *Tetování, skarifikace a jiné zdobení těla*, Praha: Lidové noviny, 2005. ISBN 80-7106-780-6. s. 216

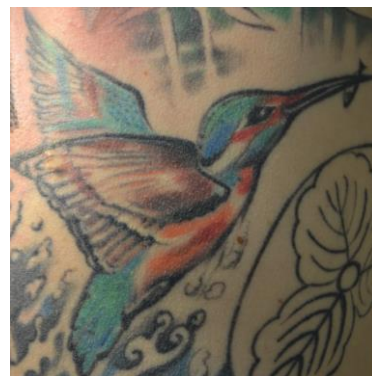
²²RYCHLÍK, Martin. *Tetování, skarifikace a jiné zdobení těla*, Praha: Lidové noviny, 2005. ISBN 80-7106-780-6., s. 235

²³RYCHLÍK, Martin. *Dějiny tetování*, Praha: Mladá fronta, 2014. ISBN 978-80-204-3286-5. s. 181

1.2 Nejpopulárnější motivy tetování

1.2.1 Fauna a flóra

Zvířata byla považována za bohatou inspiraci vhodnou k tetování. Obrazy zvířat byly využívány jako střed celého dění u mnoha tetování a byly proto umístovány doprostřed hrudníku či zad. Nejtypičtějšímí zvířecími motivy byli orel, had a tygr. Dnes jsou nejčastěji tetovanými zvířaty kočky. Ať už jde o tetování kočičích tlapek, klasické domácí kočky nebo tygry.

Obr. č. 1 Motiv ledňáčka

Květiny jako například třešňové květy nebo pivoňky byly nedílnou součástí japonských motivů. Bývají často tetované, aby se spojily malé motivy ve velké obrazy, a jsou nejčastěji tvořeny z jednoduchých černých tahů vyplněných barvou. V dnešní době je zcela běžné tetování růží, lotosových květů, lilí a v podstatě jakýchkoliv květin, na které si vzpomeneme.²⁴

1.2.2 Tribal

Tribal neboli kmenové tetování je černý obraz s geometrickými vzory. Tribal si dříve nechávali tetovat pouze tradiční kmeny jako Maorové, Samoané a Tahit'ané. Každý kmen měl své specifické motivy a významy tribalu. Západní kultura tento druh tetování považovala za primitivní. Dnes je však tribal populární po celém světě, bez ohledu na původ člověka.²⁵

²⁴FERGUSON, Henry. PROCTEROVÁ, Lynn. *Umění tetování*, Čestlice: Rebo productions, 1998. ISBN 80-7234-028-X. s. 108

²⁵FERGUSON, Henry. PROCTEROVÁ, Lynn. *Umění tetování*, Čestlice: Rebo productions, 1998. ISBN 80-7234-028-X. s. 34

1.2.3 Indiáni

V dnešní době mnoho lidí indiány pro jejich přednosti obdivuje. Jsou vnímáni jako utlačovaná menšina, soběstační kočovníci a statečné osobnosti. Nejčastějšími indiánskými motivy je hlava náčelníka v čelence s ptačím peřím, můžeme ale také vidět potetovanou většinu těla indiánskými motivy včetně bizonů, koní a orlů.²⁶

Obr. č. 2 Motiv indiána

1.2.4 Portréty

Tetování portrétu je v podstatě věrně přenesený obraz na tělo. Vytetované portréty jsou většinou lidé, které pro potetovaného člověka něco znamenají nebo jsou jejich hrdinové. U portrétu by se měl člověk vážně zamyslet, zda chce mít danou osobnost na těle po celý život a je si jistý, že se jeho city nezmění. Často se totiž stává, že si muž nechá vytetovat portrét jeho milé a po čase se spolu rozejdou. Nejobvyklejšími vytetovanými portréty bývají známé osobnosti z oblasti filmu a hudby, například Marilyn Monroe či Bob Marley.²⁷

1.2.5 Legendy

Všechny kultury jsou opředeny mýty a legendami. Možností pro tetování legend je nespočet. Lidé si často nechávají tetovat bytosti, které znali už jako děti, například draky nebo mořské panny. Časté jsou však také motivy z mytologických a pohanských kultur.²⁸

Obr. č. 3 Legendární postava

²⁶FERGUSON, Henry. PROCTEROVÁ, Lynn. *Umění tetování*, Čestlice: Rebo productions, 1998. ISBN 80-7234-028-X. s. 44

²⁷FERGUSON, Henry. PROCTEROVÁ, Lynn. *Umění tetování*, Čestlice: Rebo productions, 1998. ISBN 80-7234-028-X. s. 104

²⁸FERGUSON, Henry. PROCTEROVÁ, Lynn. *Umění tetování*, Čestlice: Rebo productions, 1998. ISBN 80-7234-028-X. s. 84

1.2.6 Smrt

Dříve si nechávali motivy smrti jako je lebka tetovat převážně námořníci. Dnes jsou motivy spjaté se smrtí všude okolo nás. Na plakátech na hororové filmy se objevují hřbitovy, vrazi, upíři a zombie, heavymetalové kapely mívají ve znacích lebky a kostry a děti se rádi na maškarní oblékají jako duchové, mumie, zombie či čarodějnice. Proto není divu, že se v dnešní době stala smrt tak populárním motivem pro tetování.²⁹

1.2.7 Černé ornamenty

Černé ornamenty jsou oblíbené pro jejich jednoduchost. Bývají také vůbec prvním tetováním člověka. Černé ornamenty mají oproti barevným výhodu, že černý inkoust nevybledne tak rychle jako barevný. V dalších oblastech je však vytvořit černé tetování daleko těžší, protože se musí nanášet jednotně na celý povrch, linky musí být naprosto přesné a stínování jemné, protože černá nemá světlou a tmavou variantu jako například modrá a nedá se překrýt jinou barvou.³⁰

Obr. č. 4 Černý ornament

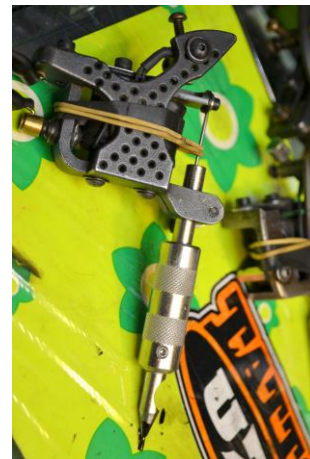
²⁹FERGUSON, Henry. PROCTEROVÁ, Lynn. *Umění tetování*, Čestlice: Rebo productions, 1998. ISBN 80-7234-028-X. s. 76

³⁰FERGUSON, Henry. PROCTEROVÁ, Lynn. *Umění tetování*, Čestlice: Rebo productions, 1998. ISBN 80-7234-028-X. s. 56

1.3 Proces tetování

1.3.1 Jak se tvoří tetování

Tetování se provádí speciálním tetovacím strojkem, ve kterém je umístěna jehla a elektromagnet, který jehlu pohání a vytváří tak kmitavý pohyb. Jehla se zabodává pod vrchní vrstvy kůže, a proto je tedy nutné, aby tatér, před tím než začne pracovat, zvolené místo očistil desinfekcí. Pokud je na místě ochlupení, tatér ho oholí, aby chloupky nezabraňovaly jehle v proniknutí. Z vlastní zkušenosti mohu však říct, že mi tatér preventivně oholil i místa, kde žádné viditelné ochlupení není, např. nárt. Po oholení ještě obtiskne tatér obrys motivu. Obtisk slouží jako šablona, kterou tatér při samotném procesu obtahuje, někteří tatéři však malují obrys rovnou na tělo. Všechny nástroje, které se k tetování používají, musí být sterilní a tatér musí mít při tetování nasazeny chirurgické rukavice na jedno použití.

Obr. č. 5 Tetovací strojek

Nejprve se tenkou jehlou vytetuje obrys tetování, poté jemnější linky a detaily (např. u portrétu oči, pusa, nos) a jako poslední se tetují a vybarvují větší plochy. Při tetování vytéká přebývající barva ze strojku na kůži, a tak tatér často během tetování kůži otírá a postříkuje desinfekcí, aby se přebývající barvy zbavil. Je nutné, aby člověk při tetování seděl či ležel nehnutě, aby s sebou necuknul a nezkazil si tak vybraný motiv. Zákazník může také kdykoliv požádat tatéra o přestávku, aby si odpočinul, osvěžil se. Někomu se může při tetování také udělat špatně, v tom případě je také nutné na chvíli s tetováním přestat. Sama vím, že je také důležité přijít na tetování odpočatá. Jednou jsem se nechala tetovat po probdělé noci a s prázdným žaludkem, a jelikož je tetování určitý zásah do těla, udělalo se mi špatně a motala se mi hlava. Od té doby chodím na tetování jen najezená a vyspalá. Doba, kterou tetování trvá, se liší podle toho, jak je vybraný motiv velký a složitý. Malé motivy mohou trvat klidně

Obr. č. 6 Barevný inkoust

i pár minut. Pokud je však tetování větší a náročné a trvá déle jak pět hodin, tetuje se na několikrát.³¹ Zatím nemám žádné tetování tak velké, aby se nezvládlo za jedno sezení, zatím to největší, které mám, trvalo přes tři hodiny. Po zhruba dvou a půl hodinách jsem byla značně vyčerpaná, a pokud by nezbyval dotetovat již jen kousek, domluvila bych se s tatérem na dalším sezení, kde by mi motiv dokončil.

1.3.2 Okamžité ošetření tatérem

Jakmile je tetování hotové, očistí tatér ještě naposledy dané místo a namaže ho lékařskou vazelínou či mastičkou určenou přímo na tetování, aby se krev prosakující skrz ránu nepřilepila k obvazu a rána se rychleji zacelila. Namazané tetování ještě obváže potravinářskou folií nebo fáčem, aby zabránil zanesení infekce do těla, a nakonec sdělí instrukce, jak o tetování správně pečovat.³² Za své dosavadní zkušenosti s tetováním jsem byla u sedmi tatérů a jen jeden z nich mi tetování obvázal gázou. Ostatní tatéři mi tetování překryli potravinářskou folií, což mi vyhovuje více. Gáza se na tetování přilepí, a poté je bolestivé ji doma sundávat, kdežto folie tetování také chrání, ale nepřilepí se, tudíž ji doma lze snadno a bezbolestně odkrýt.

³¹ RYCHLÍK, Martin. *Tetování, skarifikace a jiné zdobení těla*, Praha: Lidové noviny, 2005. ISBN 80-7106-780-6. s. 229

³² RYCHLÍK, Martin. *Tetování, skarifikace a jiné zdobení těla*, Praha: Lidové noviny, 2005. ISBN 80-7106-780-6. s. 229

1.4 Ošetření tetování

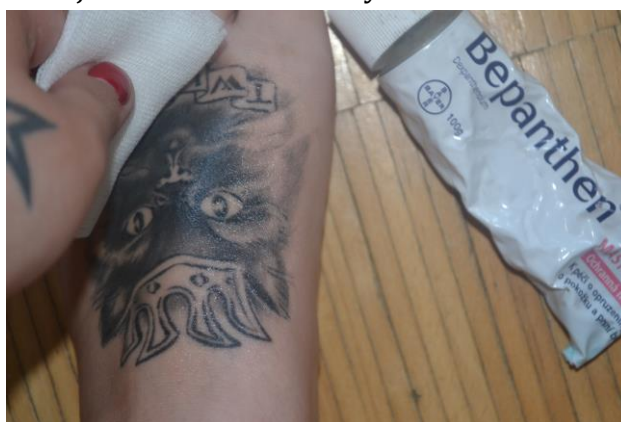
Ať už je tetování na jakémkoliv místě na těle a jakkoliv velké, je péče o něj stále stejná. Vždy když jsem odcházela z tetovacího salonu, odnášela jsem si stále stejné informace o tom, jak se o tetování starat. Jediné v čem se instrukce lišily, bylo jakou značku masti na tetování použít.

1.4.1 Péče o čerstvé tetování

Jelikož je tetování určitý zásah do kůže, je důležité o něj správně pečovat ještě několik dní poté. Někdy i týdnů, záleží na tom, jak se člověk rychle hojí. Stejně tak se liší i hojení stínovaného, černého či barevného tetování. Tatér Uzi zákazníkům doporučuje po dvou až třech hodinách, od vytvoření tetování, sundat potravinářskou folii, kterou tetování přikrývá a omýt novou ozdobu vlažnou vodou. Pokud by se nechal obvaz na tetování příliš dlouho, mohlo by začít mokvat. Vysoušení čerstvého tetování by mělo být prováděno papírovou utěrkou či ubrouskem, neboť v textilním ručníku jsou bakterie, které se do tetování mohou přenést. Ručník by také mohl svým drsnějším povrchem tetování poškodit. Tetování se totiž nesmí drhnout, aby se z něj nesloupala barva či strupy, které se během pár chvil na tetovaném místě objeví. Uzi také důrazně varuje před koupáním na veřejných koupalištích či v bazénu, aby se zabránilo vzniku infekce v čerstvé ráně a také proto, že tetování nesmí přijít do styku s chlórem.³³

1.4.2 Krémy a masti

Základní součástí péče o čerstvé tetování je také mazání krémy či mastmi. Podle Uziho je neoptimálnější mazat tetování třikrát denně, aby byla pokožka hydratovaná. Neměla by se však nanášet silná vrstva krému, aby se tetování nezapařovalo. Ačkoli existují i speciální krémy určené přímo na tetování, Uzi radí mazat tetování Bepanthenem +.

Obsahuje panthenol a je k pokožce šetrný. Namazané tetování se nemusí vždy

Obr. č. 7 Běžná péče o tetování

³³Tatér Zdeněk „Uzi“ Stropek

přikrývat. Pokud je člověk doma, je dobré nechat místo odkryté, aby mohlo dýchat. Jakmile je však tetování překryto oblečením, mělo by se zavinovat gázou či potravinářskou folií, aby se neodřelo a nelepilo na látku. Ideální je mazat tetování po dobu alespoň jednoho týdne.³⁴ Já sama si však tetování mažu do doby, kdy je již úplně hladké a bez strupů.

1.4.3 Opravy tetování

Při tetování se vždy nanáší větší množství barvy, protože kůže nestihne všechnu barvu vstřebat. Přebytečná barva se obvykle do jednoho měsíce z motivu vyloupe. Proto Uzi rovnou zákazníka s jeho souhlasem objedná na další sezení, při kterém barvu doplní a tetování tím tak opraví. Tyto opravy bývají zdarma, ale neplatí to pro všechny tatéry. Stejně jako cenu samotného tetování, tak i cenu opravy si tatěři určují sami.

1.4.4 Celoživotní péče o tetování

O tetování je potřeba se starat celý život, i když je již úplně zahojené a to především v létě. Tetování může totiž na slunci blednout a také se spálit, je proto důležité, používat opalovací krémy s vysokým ochranným faktorem. Uzi vždy předem zákazníky upozorňuje, že tetování může časem a vlivem slunce trochu zmodrat.³⁵

1.4.5 Kožní lékaři

Tetováním se zabývají také kožní lékaři. Ovšem pouze v případě, kdy nastane s tetováním problém nebo je potřeba ho odstranit. S tím se ale nesetkávají často. Kožní lékařka MUDr. Alice Dyndová říká, že častěji se setkává s problémy, co se týče tetování hennou než s klasickým tetováním. S problémem způsobeným tetováním se za dobu své šestnácti leté praxe ještě nesetkala. Od kolegů však ví, že nejčastější problém s tetováním nastává v momentě, kdy je tetování naneseno na znamínko či pihu. V takovém případě by mohlo tetování způsobit také rakovinu kůže, neboť vpichy do znamínka probudí melanom. Při výskytu melanomu se doporučuje motiv z kůže vyříznout, to však bývá pro pacienty problém, neboť se tetování obvykle nechtějí vzdát.³⁶ Možnost výskytu melanomu potvrzuje rovněž

³⁴Tatér Zdeněk „Uzi“ Stropek

³⁵Tatér Zdeněk „Uzi“ Stropek

³⁶MUDr. Alice Dyndová

MUDr. Jana Eftimovská ze Skin Clinic, která se s tímto problémem také ještě za dobu své pětaticetileté praxe nesešla a zároveň dodává, že s tetováním by se měl zákazník svěřit pouze certifikovaným tatérům a klást důraz na to, aby bylo celé prostředí sterilní a jehla rozbalována před očima zákazníka. Zamezí se tím zanesení infekce ve studiu a následnému hnisání daného místa.³⁷ Také podle MUDr. Miroslavy Večeřové nejsou problémy s tetováním častou záležitostí, většina pacientů přijde spíše s prosbou o jeho odstranění. Důvodů k odstranění bývá několik, mezi nejčastější patří povolání u policie či armády nebo ztráta atraktivity daného motivu pro pacienta. Odstranění se provádí obvykle laserem. V dnešní době si však laser pořizuje čím dál tím více tatérů, a tak se lidé s odstraněním motivu svěřují do rukou spíše jim.³⁸

³⁷MUDr. Jana Eftimovská

³⁸MUDr. Miroslava Večeřová

1.5 Vlastní zkušenosti s tetováním

1.5.1 Mé první tetování

Tetování má pro mě velký význam a je součástí mého života. Každý z vytetovaných motivů má pro mě osobní význam a je vybrán pečlivě po dlouhém zvažování. Nerada bych totiž jednou nějakého svého tetování litovala. Prvním impulsem toho, abych si nechala něco vytetovat, bylo úmrtí mého pradědečka. Byl pro mě jako otec, a proto jsem chtěla mít na těle něco, co mi ho bude do konce života připomínat. Děda mi nikdy neřekl jinak než „hvězdičko“, proto mým prvním tetováním byl motiv hvězdy na levém zápěstí, abych ho měla stále na očích. Vybrat tatéra pro mě nebylo nijak těžké. Objednala jsem se k tatérovi, od kterého má tetování i moje matka a několik mých známých. V té době mi bylo teprve 15 let, a proto jsem šla na konzultaci právě s matkou, protože byla k tetování nezletilé potřeba souhlasu rodiče. V naší zemi se totiž může nechat sama tetovat osoba starší osmnácti let. Z prvního tetování jsem neměla strach, spíš jsem se těšila a cítila vzrušení z něčeho nového. Už jsem měla také zkušenosti s několika piercingy, tak jsem si říkala, že to nemůže být o nic horší.

Na samotné tetování jsem jela sama. Musela jsem podepsat, že jsem byla obeznámena se všemi následky i potřebnou péčí, které tetování obnáší a že nemám žádné onemocnění srdce, nejsem epileptik a ani alergická na inkoust, kterým je tetování nanášeno. Zatímco jsem si četla článek, jak o tetování správně pečovat, tatér si připravoval nástroje na tetování. Když měl vše hotovo, zavolal si mě a já si šla sednout do tatérského křesla. Když jsem viděla tu hromadu pomůcek a samotný přístroj, polil mě studený pot a přemýšlela jsem, že uteču. Nakonec jsem zůstala. Tatér si nasadil latexové rukavice a nejdříve mi zápěstí oholil, vydezinfikoval a poté obtisknul motiv na určené místo. Po zkontrolování motivu, jestli ho mám nalepený přesně a rovně, mi udělal tetovacím strojkem první čárku, abych věděla, jak to bude bolet. Byla jsem překvapená, že jsem sotva něco cítila. Tatér mě ještě uklidnil, že si můžeme kdykoliv dát přestávku, abych se napila, osvěžila a že pokud by se mi udělalo nevolno, mám mu to ihned oznámit a na chvíli přestaneme. Poté začal už tetovat. Napřed mi tetoval obrys hvězdy tenkou jehlou, a jakmile byl obrys hotový, vyměnil si tenkou jehlu za tlustou a začal vybarvovat. Tlustší jehla mi byla příjemnější, protože nebyla tak ostrá. V průběhu tetování mi

tatér stíral přebytečnou barvu vytékající z jehly a vždy když měl vytetovaný jeden cíp hvězdy, postříkal mi znovu ruku dezinfekcí. Celý proces tetování trval zhruba 30 minut. Po dokončení tetování mi tatér celý motiv znovu postříkal dezinfekcí, očistil a namazal lékařskou vazelínou. Měla jsem celé zápěstí trochu oteklé a v okolí motivu byla ruka zarudlá, ale tatér mě uklidnil, že to je zcela normální. Vzápětí mi tatér celé tetování překryl sterilními čtverečky z obvazové buničiny a zalepil.

Po pár minutách, kdy jsem dorazila domů, mě začalo tetování pálit. Tatér mě na to upozornil, že to je jen reakce, kdy se kůže vzpamatovává ze zásahu jehly a přichází opět k sobě. Když od tetování uplynuly 3 hodiny, sundala jsem si poprvé obvaz a všimla jsem si, že na obvazu byla krev, přestože při samotném tetování jsem si žádné krve nevšimla, ale tatér mi dopředu říkal, že i když to nejde vidět, vždy trochu krve přes kůži prosakuje, protože se inkoust nanáší po vrchní vrstvy kůže. Zápěstí jsem si dala pod slabý proud vlažné vody, jemně osušila, namazala hojivou mastí a opět přelepila. Toto jsem opakovala několikrát denně, přesně jak mě tatér poučil, abych předešla vzniku infekce. Po pár dnech, kdy se na tetování vytvořily strupy, jsem mohla mít zápěstí už odkryté, ale musela jsem ho stále mazat, aby nebyla kůže vysušená. Strupy se mi začaly samy sloupávat a s nimi i trochu barvy, která se mi nestačila do kůže vstřebat. Po dvou měsících jsem šla k terétovi na opravu, aby mi doplnil vypadanou barvu. I když to bylo jen doplnění, musela jsem se o opravené tetování starat stejně, jako když bylo nové.

1.5.2 Má další tetování

Po dobré zkušenosti s prvním tetováním jsem začala přemýšlet nad dalšími motivy, které bych si mohla nechat vytetovat. Hned jsem věděla, že nezůstanu jen u jednoho. Zhruba po půl roce jsem šla na další tetování ke stejnému tatérovi. Každé další tetování i následná péče o něj probíhalo stejně jako u toho prvního. Většina mých tetování jsou celá černá. Mám však i dvě barevná a i když jsem to nečekala, tak rozdíly mezi barvami jsou při tetování znát. Tetování černou barvou vždy skoro necítím, a když ho cítím, tak to nikdy není vyloženě bolest. Barevné tetování mě oproti tomu vždy trochu bolí, někdy až pálí. Možná na tom mají podíl také části těla, na kterých barevná tetování mám. Jsou na citlivějších místech, ale není to jediný faktor. Jakákoliv jiná barva než černá, není tak výrazná, proto se

jí musí nanášet větší vrstva. Několik tetování mám také vystínovaných. Stínování se dělá speciální stínovací jehlou, která také není příjemná a jelikož se musí barva přesně nanášet, aby nebyly vidět přechody v odstínech, trvá také nejdéle. Nejvíce nepříjemné bylo tetování, které mám na lopatce. Mám tam pírko s nápisem, kdy pírko je barevné a ještě k tomu stínované. Trvalo to skoro dvě hodiny a hojilo se téměř měsíc. Nejbolestivější však byly tetování na prstech ruky. Prsty mají spoustu nervových zakončení a tenkou kůži. Když jsem byla na tetování prvního prstu, téměř jsem brečela bolestí. Nechala jsem si ho dát z boku na prostředníček a bolelo mě, jak kdyby mi ho tatér tetoval přímo na kost. Také místo bylo špatně zvolené. Motiv mi zasahuje téměř do dlaně, kde se kůže neustále obměňuje, proto mi tam barva sotva drží. Prst jsem si nechala opravit již sedmkrát a stále nejde dobře vidět. Tatér mě před tím místem varoval, ale já si prosadila svou. Alespoň jde poznat, co za motiv to je, tak jsem se smířila s tím, že nikdy nebude tak jasně vidět, jak všechny ostatní.

Obr. č. 8 Barevné pírko na lopatce

V současnosti mám tetování 16 a rozhodně ještě nekončím. Stále mě napadají nové události, které chci mít zvěčněné na svém těle. Rodina, přítel i přátelé mě v tom podporují. V dnešní době už má tetování mnoho lidí, tak se moc nebojím, že by mi to vzalo šance najít si práci, kterou bych chtěla. Často se mě lidé ptají, co budu dělat, až budu stará, že to nebude vypadat hezky. S tím si ale hlavu nelámu, protože jak jsem psala, tetování má tolik lidí, že až budu stará, budou potetovaní i další lidé mé generace, takže si nemyslím, že zrovna já budu nějak vyčnívat.

2 Praktická část

2.1 Rešerše

Tetování je čím dál tím více oblíbeným zdobením těla. Proto informací o něm je dostatek. Nejvíce jsem čerpala z knih etnologa PhDr. Martina Rychlíka, Ph.D. Tetování, skarifikace a jiné zdobení těla (2005) a Dějiny tetování (2014). V první ze zmiňovaných knih se Rychlík věnuje především významům tetování v různých kulturách a technice tetování. Popisuje, jak se tetování dostalo do Evropy a jak vznikaly nástroje, jejichž prostřednictvím se tetování provádí. V knize Dějiny tetování se autor zabývá kompletní historií tetování od prvních nálezů trvalého zdobení těla na mumiích až do současnosti.

Další důležitou knihou pro mou práci bylo Umění tetování (1998) od Lynn Procterové a Henryho Fergusona, kde jsou vypsány jednotlivé druhy tetování. Autoři se také zaměřují na původ různých motivů a popisují, jak jednotlivá tetování vypadají.

Knihu Jacka Watkinse Tetování symboly a významy (2010) jsem použila spíše pro vlastní vzdělávání, abych věděla, co motivy, které si lidé nechávají tetovat ve studiu, znamenají. Watkins v knize uvádí časté symboly i s názorným obrázkem, aby měl čtenář představu také o tom, jak vypadají. U každého motivu jsou vypsány všechny významy, které může mít a zároveň ve zkratce popisuje, pro koho byly tyto motivy typické.

Pro praktickou část jsem brala inspiraci v knize Fotografujeme svatbu (2008) od Vladimíra Illetška, kde autor v kapitole Jak nasvítit portrét popisuje základy fotografování portrétu. Z knihy jsem zjistila, na co se u portrétu zaměřit, jak by měl portrét vypadat a jakou ohniskovou vzdálenost zvolit.

Mým druhým zdrojem pro praktickou část byla kniha od Viléma Flussera Za filosofii fotografie (1998). Flusser v ní popisuje, že fotografie, která zachycuje pouze věrnou kopii reality, nemusí tomu, kdo ji vnímá, podat dynamický rozměr reality.

K práci jsem využila také internetové zdroje www.kerky.cz a www.tattoob.cz. Čerpala jsem z nich informace do fotoknihy, které v knižních zdrojích obsaženy

nebyly, jako např. jaká jsou nejbolestivější místa pro tetování nebo jak se k tetování staví zaměstnavatelé. Tyto informace jsem také konzultovala s Uzim, který mi je z vlastních zkušeností potvrdil.

2.2 Výběr lokace

Sehnat ochotného a vstřícného tatéra pro mě bylo náročné. Ačkoli mám své oblíbené tetovací studio, kam pravidelně chodím na tetování i já sama, sídlí až v Chomutově. Nevěděla jsem, jak dobře mi fotografování půjde, ani kolik zákazníků bude souhlasit s pořízením svých fotografií. Proto jsem sháněla studio spíše pražské, aby pro mě nebylo dojíždění finančně ani časově náročné. Začala jsem tedy obvolávat nejrůznější tetovací studia. Kritériem pro jejich výběr bylo, aby nebylo tetování prováděno u tatéra doma, a aby tatér pracoval ve studiu sám. Ve větších studiích bývá totiž v jedné velké místnosti více tatérů najednou. Téměř všichni mě odmítli. Důvod byl po každé stejný. Žádnému tatérovi nevadilo fotografování v jeho studiu, ale podmínkou bylo, že se se zákazníky musím domluvit předem, zda jim nebude nepříjemné, být fotografováni při průběhu tetování, ale kontakt na zákazníky mi dát nemohli.

Začínala jsem si myslet, že už se se žádným tatérem nedomluví a budu muset změnit celé téma mé absolventské práce. Poslední nadějí pro mě bylo, domluvit se s některým studiem, aby mi umožnilo vyfotografovat si alespoň vybavení studia, ačkoliv jsem byla smířená s tím, že s tak malým množstvím materiálu na obhajobě neprojdou. Nakonec jsem na internetu našla studio, kam jsem ještě předtím nevolala. Studio se jmenovalo Tattoo Uzi a na webových stránkách byl kontakt na tři tatéry pracující v onom studiu. Zavolala jsem tatérovi Zdeňkovi „Uzimu“ Stropkovi, neboť se studio jmenovalo po něm. Hovor přijal pán s vlídným hlasem, ale bylo slyšet, že nemá příliš čas, tak jsem se mu jen představila, vysvětlila mu vše, co od něj potřebuji a on mi obratem odpověděl, ať se tedy zítra zastavím, že s fotografováním v jeho studiu nemá problém. Ani se nerozloučil a zavěsil.

Následující den jsem se vydala do Tattoo Uzi a nevěděla jsem, co očekávat. Když jsem přišla, otevřel mi sám Uzi a pobídnul mě, ať si vyfotografuji, cokoli co potřebuji. Fotografovala jsem tedy barevný inkoust, jehly, elektrický strojek a vše ostatní, co je k vytvoření tetování potřeba. Když jsem měla pocit, že mám zachycené všechno vybavení, zeptal se mě Uzi, jestli si nechci vyfotit i proces samotného tetování. Byla jsem nadšená, zeptala jsem se zákazníka, který zrovna

seděl v křesle a nechával se tetovat, zda s tím souhlasí a jeho odpověď byla kladná. V průběhu mého prvního fotografování mi Uzi nabídl tykání a řekl, že mohu přijít fotografovat kdykoliv budu chtít. Měla jsem ohromnou radost a samozřejmě nabídky využila. Jakmile jsem Uzimu vysvětlila, co je cílem mé práce a proč jsem si toto téma vybrala, sdělil mi, že přesně takovou fotoknihu by rád ve studiu měl, neboť by mu, díky odpovědím na otázky, které jsou v knize obsažené, ušetřila čas a vysvětlování. Proto dostala fotokniha název právě Tattoo Uzi.

2.3 Realizace

2.3.1 Problémy při realizaci

Fotokniha je mým prvním větším fotografickým projektem, proto mi bylo jasné, že mě realizační problémy neminou. Mou první překážkou, se kterou jsem se musela vypořádat, byl prostor ve studiu. Ačkoliv je studio poměrně velké, je celé zaplněné potřebným vybavením. Také jsem musela dávat pozor, abych tatérovi nijak nepřekážela při práci. Neměla jsem šanci fotografovat samotný průběh tetování z více úhlů. Našla jsem si tedy vždy jedno místo, nejčastěji za tatérem, ze kterého jsem viděla na tetování nejlépe. Vyfotografovat portrét nebo celého člověka s již hotovým tetováním, už takový problém nebyl, neboť na protější straně od tatéra bylo prostoru dost.

Větší problém jsem měla však se světlem. Denní světlo nebylo na přelomu zimy a jara zrovna příznivé a světlo ve studiu bylo hodně proměnlivé. Lidé přicházejí s prosbou o tetování na nejrůznější místa na těle, také se liší výška každého člověka. Proto, aby tatér viděl na tetování co nejlépe, je potřeba mít k dispozici několik lampiček a zářivek, které si podle potřeby rozsvítí. Často jsem musela podle světla měnit ohniskovou vzdálenost, abych neměla fotografie příliš tmavé nebo naopak přeexponované. Někdy jsem však situaci neodhadla a i přesto měla fotografii tmavší, proto jsem ji následně upravila v počítači, aby měla barvy stejné jako zbytek fotografií.

Další překážkou byl čas. Tatér ani zákazník samozřejmě nepočkají, než si nastavím fotoaparát nebo zkontroluji fotografie. Z toho důvodu jsem nemohla často ani danou sérii fotografií použít, protože mi tam chyběly důležité prvky, jako např. hotové tetování. V prvních dnech fotografování jsem byla nervózní, že něco nestihnu zachytit a už nebudu mít možnost to vyfotografovat dodatečně, proto jsem tolik nedbala ani na kompozici fotografie, důležité pro mě bylo, abych měla co nejvíce materiálu. Později jsem si však uvědomila, že důležitější je kvalita než kvantita. Proto jsem se následně soustředila na zachycení jen těch momentů, které mi přišly v dané situaci nejdůležitější a snažila se tak vyvarovat nepoužitelným snímkům.

2.3.2 Použitá technika

Na fotografování jsem používala vlastní digitální zrcadlovku Nikon D3100 se základním objektivem 18-55 mm. Fotoaparát jsem si nastavovala na každého člověka jinak, v závislosti na světle ve studiu. Externí blesk jsem měla půjčený jednou, ale fotografie byly po jeho použití ještě více přexponované, a jelikož s bleskem nemám příliš zkušeností, spoléhala jsem se na samotný fotoaparát. Veškeré fotografie jsem upravovala a ořezávala v programu Picasa, neboť s ním mám nejvíce zkušeností a vše, co jsem potřebovala k úpravě fotografií, je v Picasa obsaženo. Fotoknihu jsem vyráběla v programu InDesign, se kterým jsem doposud měla jen malé zkušenosti, tak jsem se učila s ním pracovat za pochodu. Velmi nápomocný mi byl v tomto ohledu také profesionální fotograf Vladimír Illetško, se kterým jsem vývoj fotoknihy konzultovala, a který mi prozradil různé tipy k jednoduššímu vytvoření knihy. Posledním programem, který jsem k dokončení práce potřebovala, byl Microsoft Word, ve kterém jsem psala textovou část absolventské práce.

2.4 Výběr a úprava fotografií

Výběr fotografií byl pro mě časově náročný. Fotografií jsem měla mnoho a bylo pro mě těžké vybrat jen ty, které něco vypovídají. Nejprve jsem vytrídila povedené a nepovedené fotografie, nepovedených jsem měla více, tudíž se mi tím výběr podstatně zúžil. Následovalo však ještě rozhodnout, které fotografie jsou do knihy zbytečné. Některými fotografiemi jsem se snažila ukázat mimiku lidí, kteří tetování podstupují, jinými jsem chtěla zdůraznit, jak tatér při tetování postupuje a u ostatních jsem se soustředila na postup celého procesu tetování. Návrh, jak bude celá kniha vypadat, jsem měla již předem ujasněný, proto jsem věděla přesně, jaké fotografie chci do jejího obsahu zahrnout.

Jakmile jsem měla jasno, které fotografie použiju, pustila jsem se do jejich úprav. Chtěla jsem zachovat povahu těch fotografií i reálné barvy, tak jsem upravovala jen to, co bylo nezbytné. Nejčastěji jsem musela upravovat jas a použít podpůrné světlo, aby byly všechny fotografie na jedné straně ve stejných odstínech. Jako program na úpravu fotografií jsem zvolila Picasu, protože je jednoduchý a pracuji s ním nejdéle, a tak vím, kde co hledat.

2.5 Tvorba fotoknihy

Tvorba fotoknihy byla pro mě jednou z nejsložitějších částí absolventské práce. Nejdříve jsem si ujasnila, jak by měla kniha vypadat. Jelikož jsem měla několik fotografií každého zákazníka, rozhodla jsem se udělat z fotografií jakousi koláž, aby byl každý člověk na jedné stránce. Snímky jsem různě poskládala, aby nebyla koláž vždy stejná a kniha příliš jednotvárná. Snažila jsem se však zachovat posloupnost fotografií, aby byl viditelný proces tetování. V knize mám také kapitoly, ve kterých odpovídám na nejčastější dotazy ohledně tetování. Zprvu jsem vložila všechny kapitoly na začátek knihy, ale ve finále působila kniha nezajímavě, protože první co bylo vidět, byl jen text. Rozhodla jsem se tedy kapitoly od sebe oddělit kolážemi. Barvu písma jsem vybrala oranžovou a na pozadí jsem zvolila černou, protože tyto dvě barvy má Uzi v logu svého studia. Právě text mi dělal největší potíže. Vložit ho do InDesignu nebylo těžké, ale když jsem k němu vložila příslušnou ilustrační fotografii, celá kapitola se mi posunula a často se mi poslední věty textu na stránku ani nevešly. Některé kapitoly jsou delší než ostatní, tak jsem je vložila na samostatnou stránku a ilustrační fotografii jsem vložila na protější stranu knihy. S výsledkem jsem byla nakonec spokojená, protože kniha tak nepůsobí nudně.

V knize mám u každé koláže také popisky. Nechtěla jsem, aby popisky zabíraly zbytečně moc místa, proto jsem je vložila do fotografií tak, aby nenarušovaly hlavní sdělení snímku. Barvu popisků jsem pro ucelenost knihy zvolila stejnou jako u kapitol. Jakmile jsem měla návrh fotoknihy hotový, převedla jsem celý soubor do formátu pdf, abych viděla případné nedostatky a nerušilo mě ohraničení stran či InDesignové ikonky. Nejvíce dodatečných úprav jsem prováděla na fotografiích. Často jsem narazila na nerovnost mezi jednotlivými snímky nebo se mi fotografie posunula příliš do strany, že chyběla důležitá část záběru. Musela jsem tedy opět fotografie dorovnat, a když jsem byla s výsledkem spokojená, poslala jsem celou fotoknihu do tisku.

Závěr

Cílem práce bylo ukázat celý proces tetování a odpovědět na nejčastější otázky s ním spojené. Ve fotoknize mám koláže fotografií, které ukazují, jak se tetuje, jak tatér při práci postupuje a stejně tak, je o tom v mé knize i kapitola s detailnějším popsáním. Mou hypotézou bylo, že tetování není tak složitý ani bolestivý proces, jak si lidé často myslí. Hypotézu jsem svou knihou spíše vyvrátila. Ačkoli se mně, jako zákazníkovi, zdá proces tetování jednoduchý, při dlouhodobém pozorování tatéra jsem zjistila, že pro něj je tetování náročným procesem, který vyžaduje nejen soustředěnost a pečlivost, ale také i trpělivost s neposedným, skuhrajícím, upovídaným či příliš zvědavým zákazníkem. Také jsem se snažila potvrdit, že celý proces není pro zákazníka příliš bolestivý. Jak dokazuje mimo jiné i mimika lidí na fotografiích, pro někoho je i malé tetování utrpením. Jiný si však nechá bez problému potetovat i hlavu.

Tetování беру jako součást mého života a také jako jeden ze způsobů sebevyjádření, proto mě tvorba fotoknihy velmi bavila. Celý projekt byl pro mě velkým přínosem, neboť jsem se díky němu naučila lépe zvládat časový nátlak a stres. Největším přínosem pro mě byla však práce s technikou, především s InDesignem, ve kterém jsem měla před vytvořením knihy pouze základní znalosti. Také jsem zjistila, jaké jsou mé silné a slabé stránky, co se fotografování týče, že není důležitá kvantita, ale kvalita a ušetřený čas, který později mohu využít na pilování detailů. Nyní již vím, že když budu ke každému projektu přistupovat s klidem a budu se mu pečlivě věnovat, půjde mi i ta práce na něm snadněji. Díky projektu jsem také získala nové kontakty a utvrdila se ve svém pozitivním názoru na tetování.

Bibliografie

FERGUSON, Henry. PROCTEROVÁ, Lynn. *Umění tetování*, nakladatelství Rebo Productions, 1998. ISBN 80-7234-028-X.

RYCHLÍK, Martin. *Dějiny Tetování*, nakladatelství Mladá fronta, 2014. ISBN 978-80-204-3286-5.

RYCHLÍK, Martin. *Tetování, skarifikace a jiné zdobení těla*, nakladatelství Lidové noviny, 2005. ISBN 80-7106-780-6.

WATKINS, Jack. *Tetování symboly a významy*, nakladatelství Brána, 2010. ISBN 978-80-7243-523-4.

ILLETŠKO, Vladimír. *Fotografujeme svatbu*, nakladatelství Computer Press, a.s., 2008. ISBN 978-80-251-2159-7

FLUSSER, Vilém. *Za filosofii fotografie*, nakladatelství Hynek, s.r.o., 1998. ISBN 80-85906-04-X

Živé zdroje

Zdeněk „Uzi“ Stropek (akademický sochař, tatér, majitel tetovacího studia Uzi
od roku 1992)

MUDr. Alice Dyndová (kožní lékař)

MUDr. Jana Eftimovská (kožní lékař)

MUDr. Miroslava Večeřová (kožní lékař)

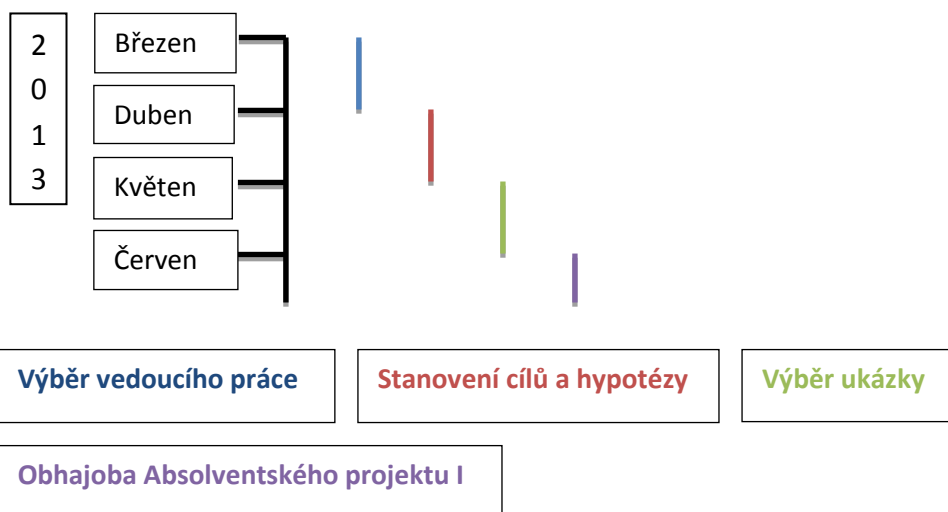
Internetové zdroje

Kde tetování nejvíce bolí [online]. Tetování & Tattoo, ©2015. Poslední změna 23. 11. 2008 [cit. 8. 1. 2015]. Dostupné z <http://kerky.cz/styl/kde-tetovani-nejvice-boli/>

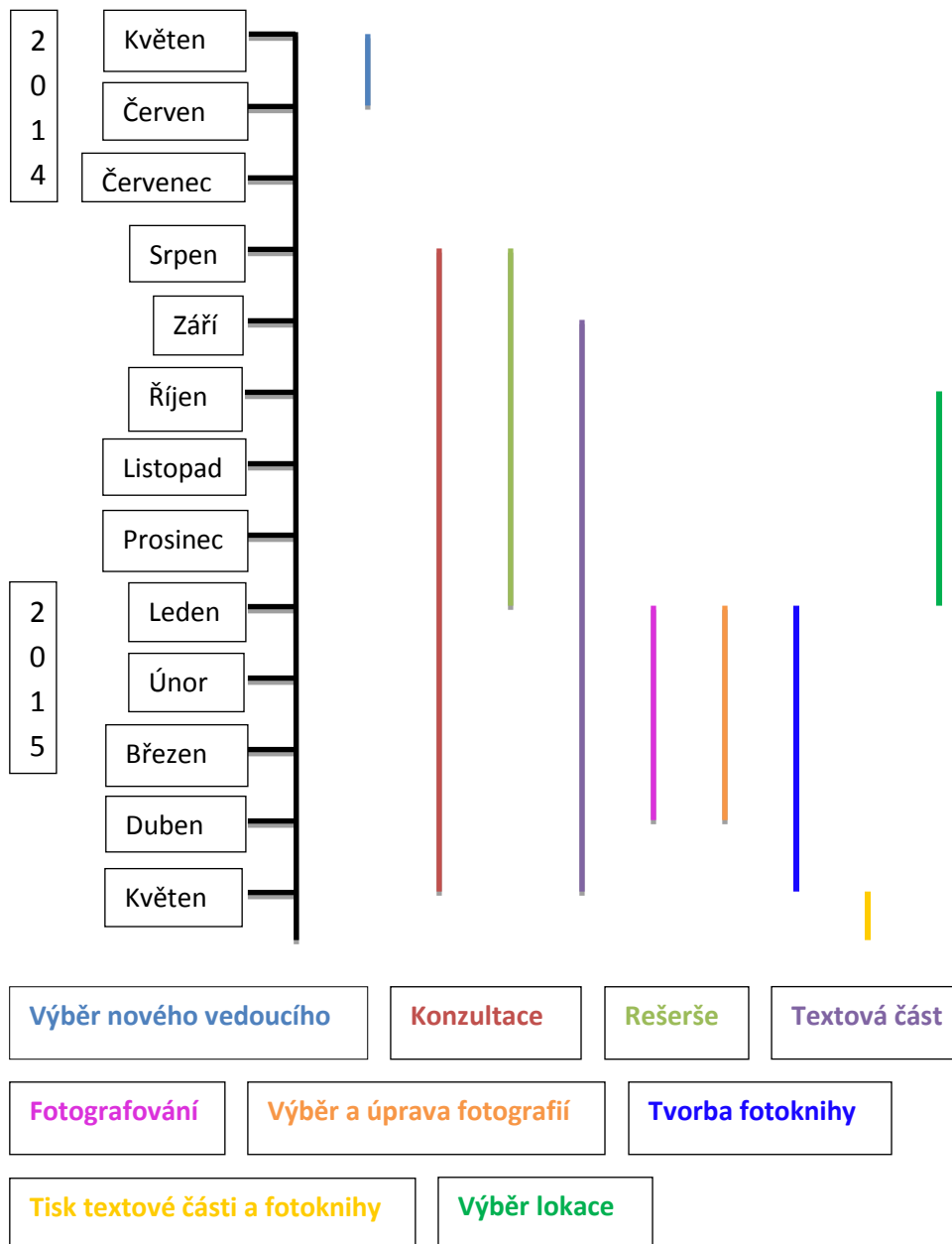
Předsudky vůči tetování [online]. Tetovací studio Tattoo B, ©2015. [cit. 23. 4. 2015]. Dostupné z <http://www.tattoob.cz/index.php/o-tetovani>

Příloha A - Harmonogram

Absolventský projekt I

Absolventský projekt II

Příloha B - Rozpočet

	Jednotka	Cena	Celkem	Reálná cena
Fotoaparát	24 dní	340	8160	0
Tatér	24 dní	400	400	400
Tisk- teoretická část	3 kusy	399	1197	1197
Tisk- fotokniha	4 kusy	399	1596	980
Součet			11353	2577

Zdroje:

<http://www.foto-pujcovna.cz/produkty/zrcadlovky-s-objektivem/>

<http://www.happyfoto.cz/fotokniha/fotokniha-pevna-lepena-vazba.html#a5>

<http://www.copygeneral.cz/tisk-vazba-diplomovych-praci?gclid=Cj0KEQjw4LaqBRD60pfSn43ZwLQBEiQAJv5FLEVduiVdG3skEtW6nolVKX6kGGvm2Ji7HoxqWCRCrAaAgtZ8P8HAQ>